

opbevaringen af eventuelle billeder og lyd sker på forsvarlig vis. For det andet skal de myndigheder, som kontrollerer overvågningen, rent faktisk være i stand til at gøre det. For det tredje skal der være en mærkbar konsekvens, hvis lovene ikke bliver overholdt.

Med forslaget har ministeren valgt at fastholde den i vores øjne lidt gammeldags lovgivning om en særskilt tv-overvågnings-lov ved siden af persondatabeskyttelsesloven. Vi mener, at det er uhensigtsmæssigt, og at det giver uklarhed og gør det vanskeligt for de borgere, der skal bruge lovgivningen, at finde ud af, hvordan de kan gøre det lovligt. Samtidig er der ikke nogen klar beskrivelse af, hvad der kan blive omfattet af billedovervågningen. Når den erhvervsdrivende beslutter sig for, at det er klart nødvendigt af hensyn til kriminalitetsforebyggelsen, er der ingen vejledning herom, og derfor er det kun pengepungen, som sætter grænser. Hvorfor stiller man ikke krav om, at der skal være anmeldelse til Datatilsynet, som så kan fange den overvågning, der er i strid med loven? Forbrugerrådet har givet et ganske glimrende og enkelt forslag til, hvordan det kan lade sig gøre.

Så vidt vi kan læse ud af lovforslaget, er der heller ingen regler for, at det kun er politiet, der har adgang til billederne. Finansrådet og Finansforbundet var på et tidspunkt i deputation, hvor de foreslog, at man opbevarede billede- og lydoptagelser på en måde, så det kun var politiet, som fik adgang til dem, og at der automatisk ville ske en sletning, medmindre politiet havde et ønske om at få optagelserne. Det forslag kan vi heller ikke se er kommet med i lovforslaget, som det ligger nu. Vi er opmærksomme på, at kravene til opbevaringen gribes af persondatabeskyttelseslovgivningen, men det ville alligevel være rart med en specifik bestemmelse. Der skal jo eksempelvis huskes på, at disse optagelser kan omfatte kendte mennesker, hvor visse blade måske ville betale pæne summer for et billede, og det ville så være dumt at friste unødigt.

Sikkerhedsbranchen har gennem mange år forsøgt at få nogle klare regler på området, og deres hørings svar viser også, at branchen på ingen måder er tilfreds med det, der er blevet foreslået. Hvem som helst kan slå sig op på det her meget voksende marked, uden at man som butiksejer aner noget om kvaliteten af det udførte arbejde eller om den opsætning, der sker, overholder lovene.

Vi så gerne, at man stillede krav til sikkerhedsbranchen i form af en autorisation. Datatil-

synet får udvidet sin kompetence til også at omfatte billede- og lydoptagelser, hvilket er fint, men problemet er vel, at man ved denne kompetence skal kunne kontrollere, når der ikke skal ske anmeldelse. Hvordan kan Datatilsynet vide, hvem man skal kontrollere?

Overtrædelse af loven skal kunne give mærkbare bøder. Optages der ulovligt billeder, så menneskers integritet krænkes, og videregives de uberettigede optagelser, skal det være klart, at der er store økonomiske konsekvenser forbundet med det. Samtidig skal det være nemmere at få torterstatning, som reelt kompenserer den enkelte borger, hvis integritet er blevet krænket.

Som det måske fremgår, vil SF arbejde for en lang række præciseringer og ændringer af lovforslaget, før vi med god samvittighed kan stemme for.

Med hensyn til det forslag, som Socialdemokraterne kommer med, har vi følgende bemærkninger: Det er, som vi også nævnte sidste gang, det blev behandlet, et rigtig godt forslag, som vi til fulde kan støtte. Regeringen bryster sig jo af, at de går ind for et godt og sikkert arbejdsmiljø, og derfor synes vi, det er uforståeligt, at regeringen ikke har taget det her forslag til sig.

Kl. 14.40

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Jeg beder ordføreren om at blive stående. Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Så nemt slipper man ikke altid. Jeg vil gerne sige tak for de mange pæne ord og betragtninger, som SF's ordfører har til vores forslag.

Jeg vil så bare spørge om en enkelt ting. SF siger, at det ikke er sikkert, at det her kan være med til at opklare kriminalitet, men er SF ikke enig i, at der også er en anden vinkel, der er vigtig? For mig at se er der nemlig to vinkler, der er vigtige. Det er vigtigt at opklare kriminalitet, hvis den er sket, men det er også vigtigt at forebygge. Men for at man kan forebygge, kræver det f.eks., at gerningsmanden ved, at der bliver overvåget. Lige præcis derfor har vi jo fremsat det forslag om skiltning om autorisation, som også SF bakker op om.

Så er det bare, jeg ikke forstår, hvordan SF når til den slutkonklusion, at det her er et big brother-samfund. Hvorfor er det egentlig det, hvis de optagelser, der er, kun må bruges, hvis